

blive ved at paastaa dette, men jeg tillader mig at udtale over for de Herrer, som sige, at vort Forslag om en Dagsorden er et Slag i Luften, og at vi fordre en Urmelighed og ikke ville være med til en rimelig Løsning af dette Spørgsmaal — jeg vil tillade mig at sige til de Herrer, at aldrig nogen Sinde i de 10 Aar, jeg har været Medlem af Rigsdagen, har jeg i den Grad været i Overensstemmelse med alle mine Bælgere uden Hensyn til, hvilken politisk Farve de end have, som jeg er i dette Øjeblik. Aldrig nogen Sinde — selv om Delingen af Kredsen skulde blive forhindret, saa at jeg hyderligere kommer til at repræsentere denne store Kreds, vil jeg være i Stand til at samle mine Bælgere med en saadan Enighed om nogen Sag som om denne. Thi det turde dog være en Kendsgerning, at Højre, Venstre og Socialdemokrater — og ikke mindst Højre — netop i denne Sag staa sammen med dem, der hævde, at Byvælgerne skulle have samme Ret som Landvælgerne, og at de ikke ville modtage noget Forslag, der degraderer dem til Borgere af 2den Klasse i politisk Henseende, thi det er dog det, der bliver gjort. Det ærede Medlem fra Møen siger, at vi ved at stille vor Dagsorden eller ved at udføre de Handlinger, vi gøre, for at forhindre Lovforslaget, saa Slag i Luften ved enten at ville beholde det, vi nu have, eller opfordre til at gennemføre noget bedre. De paastaa, at Bælgernes saa hellere ønske det, de ville gennemføre; men det saa de ikke nogen til at tro. Jeg tror ikke, at det Kjøbenhavn, der i en Række af Aar er blevet betragtet som det, der staaar højest i politisk Henseende — i det mindste fra Højrepartiets Side — paa en Gang skulde være blevet saa indskrænket, at det ikke er i Stand til at se, hvad det er, der i Øjeblikket foregaar i politisk Henseende, ikke er i Stand til at se, at det, der foregaar, er dette, at man nu vil danne en politisk Kombination, hvorved en Del af Borgerstanden her hjemme Bybefolkningen, skal danne en Klasse, som kun har halv politisk Ret mod andre rundt omkring i Landet. Det ligger jo tydelig for, idet man har dannet Kredse ude om i Landet paa en saadan Maade, at de saa fuld Valgret, medens vi andre ikke saa det. Det forekommer mig derfor, at der ikke er Grund til at sige, at vi her modsætte os en rimelig Ordning. Vi modsætte os kun, at der bliver indført en ny Uretfærdighed i Stedet for den Uretfærdighed, som har bestaaet i en Række af Aar. Vi fordre Opslydelse af den Ret, af det Krav, som Købstadsborgerne lige saa fuldt som Landboerne have til at blive repræsen-

terede i Danmarks Riges Folketing, saaledes som Grundloven en Gang har hjemlet os Ret til.

Det vil være klart af denne Motivering af mit Standpunkt til det Forslag, der foreligger, at jeg godt kan stemme for denne Dagsorden, og at jeg ogsaa har kunnet være med til at stille den. Det ærede Medlem fra Møen taler saa meget om den Uenighed, der har været inden for Mindretallet, men jeg skal nu ikke blande mig i den Slags Ting. Hvad det ærede Medlem kan have at opføre med sine tidligere Meningsfæller i Retning af Splidagtighed og Uenighed, angaar ikke mig og mit Parti, det ville vi lade dem udfægte saa godt, de kunne. Som Dagsordenen er stillet, kunde jeg have ønsket den noget anderledes, men Formen er ikke for mig Hovedsagen, det er Sagen, det kommer an paa. Jeg havde ønsket, at Dagsordenen kom til at lyde saaledes, at man i første Række havde forlangt en Opslydelse af Grundloven og i anden Række Forandring af den. Nu er den ikke bleven saaledes, men enhver ved, hvad jeg mener med den, og det er mig nok. Det er Grunden til, at jeg har kunnet gaa med til Dagsordenen selv i den Stikelse, den nu har, og jeg anbefaler alle, som have Retfærdighedsfølelse over for det Spørgsmaal, der foreligger, og som ønske, at det, som det mest alvorlige Spørgsmaal, der kan komme til at foreligge for Folketinget, skal løses paa en retfærdig Maade, at stemme for denne Dagsorden, thi Regeringen kan meget godt møde frem med et Forslag, som kan blive til Lov, og som ordner denne Sag paa en mere retfærdig Maade end baade det Forslag, der har foreligget, og det, der er blevet forelagt af Udvalgets Flertal.

Sad: Det er i Anledning af nogle Bemærkninger, som fremkom fra den sidste ærede Taler (B. Holm), at jeg har bedt om Ordet. Jeg havde nemlig ikke i Sinde — i det mindste efter hvad der hidtil er fremkommet — at tale om det, der er Hovedpunktet i den foreliggende Dagsorden. Det er jo klart nok paavist haade af den ærede Ordfører og af Ministeren, og det ligger jo ogsaa i Sagens Natur, at Dagsordenen ikke kan betyde andet end det rent negative, dens Bedtagelse kan ikke paa nogen som helst Maade saa anden Virkning end, at der slet intet kommer ud af den foreliggende Sag. Det ligger i Sagens Natur, thi Dagsordenen siger slet ikke andet end dette, at vi ere fuldstændig uenige om alt undtagen om dette, at henstille en Opgave til Ministeren, som er af den Bestaafenhed, at den er uløse-